

Al bell mig de la plaça Urquinaona

Dc, 16/09/2009 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Inicio aquest espai obert des del despatx de la plaça Urquinaona. És 11 de setembre i la Diada Nacional de Catalunya té un ressò especial en aquest indret. Aquí neixen nombroses manifestacions durant l'any, la majoria de les quals son reivindicatives. En aquest dia el crit d'independència aplega manifestants. Els crits, les pancartes, les músiques, les batucades, les banderes, els balls de bastons, els globus... expressen el batec d'inquietuds, esperances, angoixes, horitzons nous. El sol il·lumina la tarda i un cel, sense núvols, sembla posar la blavor mediterrània com a sostre de la ciutat.

Baixo una bona estona a la plaça i em submergeixo en els colors i els sons de la manifestació, que pugna per sortir a fer el seu recorregut. La paraula independència, en veure pancartes i escrits a les samarretes, se'm torna polisèmica.

Quan escric, de bell nou davant l'ordinador, els sorolls m'arriben cada vegada de més lluny. Em pregunto, més enllà de l'àmbit polític, per **la meva independència interior**. Potser cal ultrapassar el binomi dependència-independència a través d'un tercer element: **la llibertat**. L'endimoniat de Gerasa, paraula que dona nom al meu bloc, viu una transformació apassionant. Jesús n'és la clau. Al final de l'episodi, troba la vida i la llibertat. La seva existència adquireix sentit, la seva biografia esdevé font de testimoniatge i la seva missió es converteix en un anunci de **la bona notícia**, que tant de bo ho sigui per a totes les persones que ens trobem, esporàdicament o sovint, en aquest espai anomenat CatalunyaReligió.